

i meget høi Grad. Det kan gjerne være, at der maatte nærmere Bestemmelser angaaende Vigningskommissionens Arbejde i Kjøbenhavn i saa Tilfælde; men jeg vil opfordre de ærede kjøbenhavnske Medlemmer, som anse over denne Lovs Uanvendelighed i Kjøbenhavn, til at tage denne Lov til Udgangspunkt og undersøge, paa hvilken Maade den lader sig praktisk anvende i Kjøbenhavn istedetfor at sige: Denne Lov duer ikke, fordi den ikke kan anvendes i Kjøbenhavn. — En anden Række af Afskrifter har man ogsaa hørt for Frederiksbergs Vedkommende, og det gjælder navnlig et andet Punkt, nemlig Bestemmelserne i §§ 3 og 7 om den kommunale Beskatning og om Aktieselskaber. Her er klaget saa meget over, at det vilde være fordærveligt for Frederiksberg Kommune, dersom de kjøbenhavnske Embedsmænd, der bo paa Frederiksberg, skulde beskattes for to Trediedele af deres Indtægt i Kjøbenhavn, og i det Hele vil Forslaget, hvis det blev Lov, paa Grund af disse Bestemmelser være en økonomisk Ruin for Frederiksbergs Kommune. Det kan gjerne være, at det vilde være Tilfældet, dersom man gaar ud fra, at Frederiksberg skal have Ret til at vedblive at leve under de overordentlig gunstige Forhold, under hvilke den hidtil har levet. I Frederiksberg Kommune bor der jo overveiende velhavende Folk, som svare en forholdsvis overordentlig ringe Kommunalafgift, medens Kjøbenhavns Kommune bærer en stor Del af den Kommuneskat, som i Virkeligheden burde paahvile Frederiksberg, efter som mangfoldige af Frederiksbergs Kommunes Beboere have deres Næring, deres Indtægt i Kjøbenhavn og have deres Bedrift i Kjøbenhavn, hvor altsaa deres Arbejdere bo, som Kjøbenhavn maa tage sig af, uden at have en tilsvarende kommunal Indtægt deraf. Denne Fordring fra Frederiksbergs Kommunes Side kan nu være meget forklarlig; men jeg tror ikke, at man kan anføre den for principielt berettiget, og det Duffte maa overhovedet paatrænge sig hver Gang, man hører Tale om Frederiksbergs kommunale Forhold, at denne Kommune snarest mulig maatte komme ind under Kjøbenhavn, og at overhovedet Kjøbenhavns Kommune maatte inddrage under sig alle de Kommuner eller Dele af andre Kommuner, som nu i Virkeligheden ere Dele af den store geografiske Stad Kjøbenhavn. — Siden jeg nævnte Aktieselskaber, er der en lille Bestemmelse, jeg kunde ønske at henlede Forslagsstillernes Opmærksomhed paa, det er Slutningsbestemmelsen i § 7, som lyder saaledes: „En juridisk Person betragtes som havende fast Ophold i den Kommune, hvor

Hovedkontoret findes, eller hvor Bestyrelsen har sit Sæde, medmindre dens Statteværdier i det Væsentlige hidrøre fra fast Eiendom eller Næring i en anden Kommune, idet i saa Fald denne betragtes som den juridiske Person's Opholdssted.“ I Tvivlstilfælde afgjøres det af Indenrigsministeren, hvilken Kommune der er at betragte som den juridiske Person's Opholdssted.“ Denne Bestemmelse burde vistnok suppleres, efter som der jo er Aktieselskaber, hvis Statteværdier i det Væsentlige hidrøre fra fast Eiendom eller Næring i flere Kommuner, og hvilken af disse Kommuner skal saa betragtes som den juridiske Person's Opholdssted? Der maatte herom være en lignende Bestemmelse som den, der findes tidligere i Lovforslaget, i § 4: „Har Noget Næring m. v. i en eller flere Kommuner her i Riget og tillige fast Ophold i andre, bestattes han paa førstnævnte Sted af to Trediedele af sin derfra hidrørende Statteværdi, medens den øvrige Trediedel inddrages under hans Beskatning i den eller de Kommuner, hvor han har fast Ophold.“ En saadan Bestemmelse maatte ogsaa finde Anvendelse for Aktieselskabers og andre juridiske Personers Vedkommende. Som et Exempel skal jeg nævne Sukkerfabrikkerne. Deres Hovedkontor er i Kjøbenhavn, men deres Statteværdier findes paa Lolland, Fyn og rimeligvis paa flere andre Steder i Landet; der mangler en Bestemmelse for disses Vedkommende. I det jeg anfører saavel denne som andre Bemærkninger, jeg har tilladt mig at fremføre, maa jeg sige, at jeg betragter det, som er præsteret ved dette Forslag fra de ærede Forslagsstilleres Side, som saa omfangsrigt og værdifuldt, at man ikke maa gaa i Rette med dem over, at et eller andet Medlem kan finde enkelte Punkter, som burde være nærmere præciserede i Lovforslaget. Jeg vil haabe, at dette Lovforslag maa faae en gunstig Skæbne og en velvillig Modtagelse gjennem Rigsdagen; men jeg vil tillige haabe, at man, naar man gennemfører de nye Principer, som findes i dette Lovforslag, og da navnlig Principet om Formueskat, da vil gjøre det paa en saadan Maade, at man ikke ved Gjennemførelsen af det sidstnævnte Princip halvveis slaar det ihjel.

Indenrigsministeren (Skeel): Efter den vidtløftige Diskussion, som dette Lovforslag har foranlediget, anser jeg det dog for rigtig, at jeg nu tager Ordet for i al Korthed at angive min Stilling saavel til Sagen i det Hele som til dette Lovforslag. Unseligheden af en Reform af den kommunale Skattelovgivning har jo allerede længe været erkjendt, og den er saa almindelig erkjendt, at det vilde